XXXIV. évfolyam 2. szám – 2022. március-április

MARANA THA

A Katolikus Karizmatikus Megújulás Lelkiségi Lapja

Jöjj el Uram! Jel 22,20

k.i.:

Isten Országa a végidő fényében (II/1. rész)

M. Imre atya:

A körülöttünk lévő világ és a körülöttünk élő emberek Isten üzenetei

Barsi Balázs:

Az isteni természet részesei lettünk

Lőrinc testvér:

A lelki élethez szükséges gyakorlatok

Dawson McAllister:

Mi az igazi szerelem?

Sik Sándor:

A keresztút

I. Stáció

A Rend és a Szabadság védelmében,
Törvény és Birodalom érdekében,
A Cézár és a Jehova nevében:
Az ítélet kimondva fejére.
Íme az Ember
Indul a Koponyák Hegyére.

Kétezer éve:
A Rend és a Szabadság védelmében,
Törvény és Birodalom érdekében,
A Cézár és a Jehova nevében
Mindennap új-új pálca töretik.
Íme az Ember, a nyomorult Ember
Ítéltetik és öletik.

Halljátok-e az ezredeken át
Az el nem múló ítélet szavát?

Hol hangzik el? ki szövegezi meg?
Mindegy, testvérek, az ítélet egy,
Mert egy az Ok és az Értelem
Egyik neve Igazság, a másik Kegyelem.
Minden halál és minden szenvedés
Egy úton jár és egy irányba néz:
Vérhullás nélkül nincs engesztelés.

Az ítélet, a nagy Szentencia
A bűn törvényes, egyszülött fia.
Ó bűnösök, mi kik bűnben születtünk
És bűnt szülünk minden lehelletünkkel:
Az ítéletet, mely harsog felettünk
Bizonyhogy magunk nemzettük
fejünkre.
Krisztus ostorát éjente-naponta
Eleitől hány ember bűne fonta,
S hányé ólmozza makacsul manap!
Melyiknél lennék makulátlanabb?
A bűn tajtékoz minden nap körül,
S az ítélet a bűn méhében ül.
A bűnök óceánja végtelen:
És mely bűntől vagyok szeplőtelen?

Ki ellen szól az ítélet, ki ellen?
Minden embernek minden bűne
bennem,
Gyümölcsként, virágként vagy
csíraképpen:
Ahhoz kiált, aki az anyaméhben
Szólítja szabadságra a magot.
És minden bűnért felelős vagyok.

A szomszédomnak nem volt kenyere,
S nekem jóval a tányérom tele.
Rám nézett, és a szívem megesett,
Nem adtam mégsem, csak egy
keveset.
S ha bőven is, csak a selejteséből,
Ha javából is: csak a fölöséből.
Ha meg egyszer a magamét feleztem,
Már úgy hittem, hogy érdemet
szereztem,
S az igazságos mennyei Király
Kezeiből a jutalom kijár.
S bár tudtam: tettem csak annyira
méltó,
Mint a gyermeké, aki cukorért jó,
A mézes szájíz mégis megmaradt
És meg-megveregettem vállamat.
Holott a szomszéd... s mind az éhesek...
Uram, vállalom az ítéletet.

Mindenkiét, Uram, mindenkiét!
Az egyik ember bűne a beszéd,
A másiké a csend, a cimborás.
Kárhozatra vet a káromkodás,
De sok meg azzal lesz pokolra méltó,
Hogy meg nem zökken ajakán a
szép szó.
A békesség is bűnné válhatik,
Ha Isten dörgeti villámait,
És elgáncsolhat avval is az ördög,
Hogy olykor bele nem vágtad az öklöd
Egy-egy arcba, melyen a gyűlölet
Az Isten-kép megcsúfolója lett.

Vétkezhet azzal is a tunya szellem,
Hogy vétlen marad a vétkező ellen.
Hát hol az ember, hogy bűnös
ne lenne?
S hol esett bűn, hogy én nem voltam
benne?
Ha minden ember a felebarátod,
Feles akkor az áldás meg az átok,
Közös az érdem, a bűn is közös:
Mindenkiért mindenki felelős.

Te is, testvérem, én is az vagyok
És vállalnunk kell a gyalázatot.
Az emberiség péntek-éjszakáján
A mi késünkön vérzett el a Bárány.
Mikor Pilátus eltörte a pálcát,
Mi tartottuk a mosakodó-tálcát,
Hogy mossa kezét meggyalázott szék
Mi ordítottuk rekedtre a gégénk:
Feszítsd meg őt! és Mirajtunk a vére!
Mi kergettük a tagadásba Pétert,
És a vigyorgó szolganép előtt
Mi tagadtuk meg háromízben Őt.

Arcába köpni mi voltunk serények,
Mi sürgölődtünk – nagyzsoldú
legények –
Ólmozott szíjjal vérét ontani.
Mink a lator is, a baloldali,
Ki a kereszten is káromkodott,
És mi vagyunk Júdás, az áruló
Júdás, kinek meg nem születni jobb

Születtünk: emberek vagyunk.
Emberek vagyunk: bűnösök vagyun

Te, ki az ítélőn ítélkezel,
De bűne bánójával könnyezel,
Halld elfúló szavam:
Csak egyedül ne, csak a Bárány
Nyomán indulhassak oda,
Hol elejétől fogva vár rám
Keresztemmel a Golgota!

Ne féljetek!

Jézus feltámadt!

Jeruzsálem utcáin végigfutott a hír: Jézus feltámadt! Ne féljetek! Ez a hír az Egyház egész történelmét végigjárta. Ne félj, ha sötétség vesz körül, mert Jézus itt van! Ne félj, ha rád szakadnak a bajok, mert Jézus veled van! Ne félj, ha beteg lettél, Jézus meggyógyít! Ne félj, ha szegénység fenyeget, Jézus itt van, Ő a végtelen gazdagság! Ez a Húsvét üzenete!

❶ Aki hisz Jézusban, újjászületik!

Mit mondott Péter apostol Kornéliusz házában? Aki hisz Jézusban, elnyeri bűneinek bocsánatát! Kik voltak Jézus sírja előtt? A templomőrség katonái! Láttak valamit? Igen, a föltámadás fényét! Ezért rohantak el hanyatt-homlok a városba. De hittek is? Nem hittek. Életük olyan maradt, amilyen volt: ettek-ittak, kockáztak, erőszakoskodtak és boldogtalanok maradtak. De mi történt az apostolokkal? Miután találkoztak a feltámadt Jézussal, hittek és örültek neki. Ez az öröm olyan erős volt, hogy végigjárták Kis-Ázsia és Itália városait és mindenütt elújságolták a nagy hírt: Jézus feltámadt! Mindenki előtt ez a két lehetőség van: ha hiszel Jézusban, megváltozik az életed! Ha nem hiszel, marad minden a régiben, nem tudsz újjászületni. Péter apostol bátran kiállt a föltámadt Jézus mellett a zsidók és a pogányok előtt. Őt nem zavarta, hogy a hallgatóság más véleményen van. Bátran elmondta, hogy találkozott a feltámadt Jézussal. Sőt, meghívta az embereket erre a találkozásra! A pogány Kornéliusz százados és egész rokonsága szívébe fogadta Jézust. Péter olyan tűzzel beszélt, hogy nem tudtak ellenállni neki. Tedd most a szívedre a kezedet, beszéltél-e már valakinek Jézusról olyan tűzzel, hogy az nem tudott ellenállni?! Beszéltél-e már valakinek arról, hogy Jézus ma is itt van és minden jó szándékú embert vár, hogy békét és örömet adjon neki?

❷ Keressétek azt, ami odafönn van!

Pál apostol arra figyelmeztet, hogy figyelmünket az ég (Isten) felé fordítsuk. Ez nagyon lényeges gondolat, mert a legtöbb ember a föld (világ) felé figyel, abba veti minden reményét. A föld kincseit akarja birtokolni, mert azt reméli, akkor boldog lesz. Pál ezért figyelmeztet bennünket, hogy életünk titka nem a földön van, hanem az égben, Istenben! Ez a reményünk alapja. Mit jelent az, hogy Isten a reményünk alapja? A föltámadt Jézus bebizonyította, hogy az a föld nem börtön, amibe az ember be van zárva. Jézus bebizonyította, hogy az ÉG NYITVA VAN! Ott várnak ránk! Ott öröm és boldog élet van. Ezért a föld inkább olyan, mint egy repülőtér. Ha eljön az idő, akkor beszállunk és repülünk a mi örök otthonunkba. – A kisgyereknek, ha rosszat tesz, a legnagyobb büntetése az, hogy bezárják egy sötét kamrába. Mi nem vagyunk bezárva! Jézus megnyitott minden zárat! A sötétséget megszüntette, világosságot hozott.

❸ A feltámadt Jézus közösséget teremt

A feltámadás első hírvivői az asszonyok voltak, akik kenetet vittek Jézus sírjához. Amikor tudomást szereztek a feltámadásról, siettek az apostolokhoz. Majd Péter és János futottak a sírhoz és vissza a többiekhez. Vitték a feltámadás örömhírét! Az egész történet egy testvéri közösséget feltételez, amely együtt növekszik a hitben és a szeretetben. Senki nem akarta megtartani magának a titkot, hanem sietett másnak is örömet okozni. – Ilyennek kellene lennie az Egyház közösségének is! Olyan emberek összetartozásának, akik Jézust várják és egymásnak segítenek a mindennapi élet feladataiban. Az Evangélium olyan, mint a pezsgő forrás, amely az élet örömét szolgálja! A feltámadt Jézusnak ez az üzenete: **Ne féljetek! Minden nap várjatok rám! Szeretlek benneteket! Higgyétek, hogy veletek vagyok és boldoggá akarlak tenni titeket!**

Katona István főszerkesztő

Ebben az évben mondj ellene a gonosznak

II/2. rés

9. A kimondott szónak ereje van

A szavainkban erő van. Amit hangosan kimondunk, amit megígérünk, az visszahat ránk úgy, mint valami kötelező erő. Ezért fontos a házasságkötés az egyház előtt, amikor tanúk előtt és az egyház képviselője előtt a házasulandók kimondják, hogy hűségesek lesznek egymáshoz egy életen keresztül. Isten kegyelme mellett ennek megtartó ereje van. Ugyanígy, ha kimondunk valamit Jézus nevében hangosan, vagy valamit elutasítunk, akkor ennek visszaható ereje van. Ez tartja bennünk az erőt, hogy ne hágjuk át ígéretünket.

Az ószövetségi Szentírásban több helyen találunk erre példát. Amikor Mózes kihirdette a Sínai-hegynél a Tízparancsolatot, azt mondta a népnek: elétek tártam Isten parancsait, és válasszatok, mit akartok: **életet vagy halált**. Döntsétek el, mit akartok! Fenséges jelenet lehetett ez! Mintegy 500.000 ember kimondta, hogy ők **az életet akarják, és Isten parancsait** mindenképpen meg akarják tartani. Mózes ezután hintette meg őket az áldozati állat vérével, és így lett az ígéretből szövetségkötés. Így indult el a zsidó nép, hogy nemzetté formálódjon és megtalálja az Ígéret Földjét.

A régi korban a kimondott szót tisztelet vette körül. Erősebb volt, mint manapság egy szerződés három pecséttel, meg ügyvéddel együtt, mert a tanúk előtt kimondott szónak hatalma volt. Ugyanígy, ha mi kimondunk valamit, hogy ezt meg akarjuk tenni, vagy ellene mondunk a rossznak Jézus nevében, akkor ennek hatalma van. Ezt a hatalmat a keresztségben kaptuk meg, ez azt is jelenti, hogy Jézus velünk együtt akar győzni a gonosz fölött. Jézus nevében kérhetjük az Ő hatalmát. Vagy Jézus Szent Lelkének erejével, az Ő hatalmával cselekszünk. Amikor Jézus nevében parancsolunk a démonoknak, akkor engedelmeskedniük kell. Vissza kell vonulniuk. Ez a hatalom Jézus ajándéka, s ennek tudatában kell lennünk ahhoz, hogy el tudjuk utasítani a rosszat.

10. A gonosz lélek egyszerű elutasítása

Egy fiatalasszony az egyik nap reggel dühös lett a férjére, amiért otthagyta a reggelit és sietett a munkába. Elkezdett benne egy harag felgyülemleni. Néhány percig fortyogott benne, majd rájött, hogy a gonosz lélek szembe akarja őt fordítani a férjével. Kimondta bátran, hogy **Jézus nevében ellene mondok a harag lelkének**, aki szembe akart állítani a férjemmel. Amikor ezt kimondta, annyira felszabadult, hogy újra szeretet ébredt a szívében a férje iránt, és örömmel várta, hogy este hazajöjjön.

A hétköznapi életben sokszor ellene kell mondani a rossznak, a rosszindulatnak, a haragnak vagy akár egy hazugságnak, hogy eltakarodjon a szívünkből.

A kulcskérdés az, hogy **mit kérünk Jézustól? Mi az,** amitől szeretnék megszabadulni? Amikor keserűség, gyűlölet vagy kapzsiság van bennünk, vagy gőg, kevélység, ezektől **meg lehet szabadulni, el lehet utasítani**, hogy ne rontsa meg a szívünket. Nagyon fontos, hogy ezek ne vegyék át az irányítást életünk fölött! Ha hangosan néven nevezzük és elutasítjuk őket Jézus nevében, akkor ezek eltűnnek az életünkből.

Az ellenség akkor jön be a szívünkbe, amikor engedünk valami rossz szokásnak, bűnnek. Mert akkor nem Jézus hatalma uralkodik fölöttünk, hanem a rossz hatalma. Ezért **ébernek kell lennünk**, hogy **mit gondolunk, mit akarunk, miről beszélünk**. Ne engedjük, hogy a gonosz valamilyen csatornán keresztül erődítményt építsen a szívünkben! Ezért fontos a lelkiismeretvizsgálat esténként, hogy fölfedezzük, nem kapott-e helyet valamin keresztül a gonosz lélek bennünk?

11. Emberek jogtalan uralmának ellene mondani

Nem csak rossz szokások, félelmek, hazugságok kísértenek bennünket, amelyektől elutasítással szabadulhatunk meg. De vannak konkrét, **személyekhez fűződő jogtalan uralkodási helyzetek**, amiknek szintén ellene kell mondanunk.

Gyakran előfordul, hogy valaki jogtalanul uralkodni akar fölöttünk. Egy hölgy elmondta, hogy tíz évvel ezelőtt elment egy jósnőhöz, és ez a jósnő azóta is időnként felhívja és emlékezteti arra, hogy neki hatalma van fölötte, amivel befolyásolhatja a gondolatait. Ebben az emberben **kialakult egy félelem**. Mert a jósnő tudatosította benne azt, hogy hozzá tartozik, s nem lehet szabad. De lehet olyan helyzet is, amikor a hivatali főnök jogtalanul uralkodni akar felettünk. Állandóan érezteti a hatalmát, bele akar szólni az életünkbe.

Ezektől a kötelékektől kell megszabadulni, amikor valakinek a rosszindulatú megjegyzései vagy akár uralkodási vágya megkötöz bennünket. Olyan is előfordul, amikor az anya állandóan szidja a fia előtt annak feleségét. De annyira gyűlölködően, hogy a feleségnek már megkeseredett az élete. A férje elmondja neki mindig, hogy mit mondott neki az édesanyja. **Magához akarja láncolni az édesanya** a fiát, szeretné, ha azt tenné mindig, amit ő akar. Ez egy nagyon káros, negatív kötelék. Még azt is megkívánja az édesanya, hogy fia tőle kérdezze meg, hogy mire költse a fizetését, stb. Vannak ilyen kötelékek, amiknek ellene kell mondani, s nem szabad, hogy uralkodjanak fölöttünk. Ezek tönkreteszik a családunkkal, sőt a Jézussal való kapcsolatunkat, s elveszik lelkünk szabadságát.

12. Ellene mondani a bűnös kapcsolatnak

Vannak bűnös kötelékek is, amikor valaki a házastársa mellett más valakivel is tart kapcsolatot. Egy férfi elmondta, hogy házastársa mellett volt egy barátnője, akivel több, mint tíz évig kapcsolatban volt. Ezek után csodálkozott, hogy a felesége rákbetegséget kapott és meghalt. Szidta a világot, okolta a környezetszennyeződést, vádolta Istent a felesége betegségéért. Csak magát nem vádolta – ez megdöbbentő volt. Valószínűleg ez az asszony több mint tíz éven keresztül gyötrődött a férje hűtlensége miatt. S amikor szóba hozta, a férje tagadta. Ez nagyon fájt a feleségnek.

Vannak ilyen kötelékek, bűnös kapcsolatok, amiket felül kell vizsgálni és el kell utasítani. Alá kell rendelni Jézus akaratának. A bűnös kapcsolatokat azonnal meg kell szakítani.

Jézus el akar szakítani bennünket minden bűnös kötelektől, minden rossz szokástól, ami a szívünk szabadságát s boldogságát gátolja. **Ezért fontos megtanulni az ellene mondást**. Ha megtanuljuk és hittel kimondjuk Jézus nevében, akkor ennek óriási hatása lesz.

Először Jézusra gondoljunk, aki itt van a szívünkben, szeret bennünket, Jézus velünk van. Jézus akarja a mi szabadságunkat! A hitet kell felindítanunk és kimondani az ellene mondást, nem csak úgy, mint egy imaformát, mert akkor nem lesz igazi ereje. Azáltal kap erőt, hogy előtte mi már **Jézus jelenlétébe helyezzük magunkat, tudjuk, hogy Ő közel van és szeret minket, s meg akar szabadítani minket**.

Senki nem szeretne annyira gyógyítani és szabadítani, mint Jézus!

- k.i. -

(Forrás: *Katona István: Szabadság Krisztusban szeminárium*, Marana Tha)

A lelki élethez szükséges gyakorlatok

1. A lelki életben a legszentebb, legáltalánosabb és legszükségesebb gyakorlat **Isten jelenléte**: jól érezni magunkat vele, és hozzászokni isteni társaságához, alázattal megszólítani és szeretettel beszélgetni vele mindenkor, minden pillanatban, szabály és mérték nélkül, de főként kísértések, fájdalmak, szárazság, kedvetlenség, sőt hűtlenségek és bűnök idején.

2. Folyamatosan azon kell lennünk, hogy minden cselekedetünk, különbség nélkül, Istenhez forduló kis beszélgetés legyen, de mesterkéltség nélkül, csak amint a szív tisztaságából és egyszerűségéből fakad.

3. Minden dolgunkat kellő mértékkel végezzük, ne hévvel vagy kapkodva, ami a zavart szellemet jellemzi. Szelíden, nyugodtan és szeretettel kell dolgozni Istennel együtt, kérni, hogy fogadja szívesen munkánkat, és ezen szüntelen Isten iránti figyelemmel eltiporjuk majd a démon fejét és kiütjük kezéből fegyvereit.

4. Munka és más tevékenységek, még olvasás és írás közben is – legyen az akár lelki tárgyú –, sőt többet mondok: külső ájtatosságaink és szóbeli ima közben is, amilyen gyakran csak tudunk, meg kell állnunk egy-egy pillanatra, hogy Istent szívünk mélyén imádjuk, ízleljük őt, ha csak futólag is, mintegy lopva. Mivel tudomásotok van arról, hogy Isten jelen van cselekedeteiteknél, hogy ott van lelketek mélyén és középpontjában, miért ne szakítanátok meg legalább olykor-olykor külső elfoglaltságaitokat, még a szóbeli imát is, hogy bensőleg imádjátok őt, dicsérjétek, könyörögjetek hozzá, neki ajánljátok a szíveteket, vagy hálát adjatok? Mi lehet kedvesebb Istennek, mint ha napjában ezer- és ezerszer így elhagyunk minden teremtményt, hogy visszavonuljunk, és bensőnkben imádjuk őt? Azon túl ezzel lerontjuk az önszeretetet, mely csakis a teremtmények között maradhat fenn, melyektől pedig ezen Istenhez fordulások észrevétlenül megszabadítanak! Tehát nem adhatunk Istennek nagyobb tanúbizonyságot hűségünkről, mint ha ezer- és ezerszer elutasítjuk és megvetjük a teremtményeket azért, hogy egy-egy pillanatra a Teremtőnek örvendhessünk. Ezzel nem azt akarom megkívánni tőletek, hogy egyszer s mindenkorra az okosság, az erények anyja, szolgáljon szabályul. Azt mégis elmondom, hogy lelki emberek szokásos tévedése, hogy nem hagyják el időnként a külső világot, hogy Istent bensőjükben imádják és néhány pillanatra békében élvezzék isteni jelenlétét. Hosszú kitérőt tettem; azt hiszem, ez a tárgy megkívánta mindezt a magyarázatot. Térjünk vissza gyakorlatainkhoz.

5. Ez az imádás mindig a hitben történjék, mivel hisszük, hogy Isten tényleg a szívünkben van, hogy lélekben és igazságban kell őt imádnunk, szeretnünk és szolgálnunk, hogy Ő lát mindent, ami történik és történni fog bennünk és minden teremtményben, hogy nem függ semmitől, hanem tőle függenek az összes teremtmények, és végtelenül tökéletes mindenben. [Ő az], aki végtelen kiválósága és feltétlen uralma folytán érdemes rá, hogy övé legyen mindaz, amik vagyunk, és ami létezik az égben és a földön, s amivel kedve szerint rendelkezik az időben és az örökkévalóságban. Az igazság szerint tartozunk neki minden gondolatunkkal, szavunkkal és cselekedetünkkel. Eszerint viselkedünk-e?

6. Gondosan meg kell vizsgálnunk, mely erények a legszükségesebbek számunkra, melyeket a legnehezebb elsajátítanunk, mely bűnökbe esünk bele gyakran, és melyek bukásaink gyakori és elkerülhetetlen alkalmai. Küzdelem idején teljes bizalommal forduljunk Istenhez, szilárdan tartsunk ki az Ő szent felségének jelenlétében, imádjuk alázattal, tárjuk fel neki nyomorúságunkat, és gyöngeségeinket. Kérjük szeretettel kegyelme segítségét. Így megtalálunk benne minden erényt, noha egynek sem vagyunk birtokában.

Lőrinc testvér

Az isteni természet részesei lettünk

„*Gyermekeim, itt az utolsó óra, és mint hallottátok, hogy eljön az Antikrisztus, most sok Antikrisztus támadt. Ebből tudjuk, hogy itt az utolsó óra. Közülünk mentek ki, de nem voltak közülünk valók. Mert ha közénk tartoztak volna, megmaradtak volna velünk. Rajtuk kellett nyilvánvalóvá válnia annak, hogy nem mindenki közülünk való. Titeket azonban fölkent a Szent, és ezt mindannyian tudjátok. Nem azért írtam nektek, mintha nem ismernétek az igazságot, hisz ismeritek és (tudjátok), hogy az igazságból semmiféle hazugság nem származik.*" (1Jn 2,18)

Az Isten szeretetét visszautasító ember életében minden óra utolsó óra, mert a testi halál felé sodródik, amely mögött az örök kárhozat rémületes örvénye vár rá.

Azok életében, akik eladták lelküket, hitüket a pillanatnyi gyönyöröknek, már most láthatjuk a végső ítélet elővételezését: Látszólag boldog, sikeres életük mélyén a legteljesebb értelmetlenség szakadékai tátonganak. A hitről már nem lehet szólni hozzájuk, mert nem értik, ha viszont arról próbálunk meg beszélgetni velük, ami őket érdekli, mindjárt feltárul kiüresedett, sivár, halott életük. Szavaik távoliak, mosolyuk erőltetett, arcuk élettelen, s a halál jeges hidegét árasztják maguk körül. Valóban: elérkezett az utolsó órájuk – még nem a végső evidencia rémületével, de igenis a végső értelmetlenség kimondhatatlan keserűségével.

Ugyanakkor Szent János hozzánk intézi figyelmeztetését, akik hiszünk Isten Fia valóságos megtestesülésében, s ezért Istenből születtünk. Mivel az isteni természet részesei lettünk – persze nem a magunk érdeméből, hanem az Isten végtelen kegyelméből –, hiába öregszik a testünk, és sodródunk a biológiai pusztulás felé, a személyünk mélyén istengyermeki élet van, mely egyre áradóbb lendülettel visz a létezés végtelen óceánja felé, az Atyához. Minden óránkat az örökkévalóság járja át, s minden órával közelebb kerülünk ahhoz, hogy az isteni élet teljesen birtokba vegyen minket.

Urunk, taníts meg úgy élni, mintha minden óra az utolsó óránk lenne itt a földön. Add, hogy meghalljuk figyelmeztető szavadat, hogy nem „majd", nem „akkor", hanem MOST lehet és kell belépnünk Isten országába, különben az bezárul előttünk. Segíts, hogy ne halogassuk tovább a bűnnel, a rossz szokásainkkal való szakítást, ne késlekedjünk a szívbéli megtéréssel, hanem életünk minden egyes órájában felfedezzük és megragadjuk a kegyelmi „most" lehetőségét, hogy majd utolsó óránkon, halálunk pillanatában véglegesen beleszülethessünk Isten dicsőségébe.

Barsi Balázs atya

Jézus, a királyok királya

Amikor Pilátus a kihallgatáson bíróként Jézust királyi ambícióiról kérdezte, Ő így felelt: „Királyságom nem e világból való." – „Tehát király vagy te?" – „Igen, király vagyok." (Jn 18,36-37)

Ugyanilyen nyugodtan és biztonsággal felelt Kaifásnak is. Ez ugyanis megkérdezte tőle: *„Könyörgöm, mondd meg nekem, valóban te vagy Krisztus, az Isten Fia!"* Erre Jézus így felelt: *„Igen. Te mondtad..."* (vö. Mt 26,64), majd (feltámadása után) teljes meggyőződéssel jelentette ki: *„Nékem adatott minden hatalom a mennyben és a földön"* (Mt 28,18). Igen, valóban ***adatott***. Jézus a valódi király Isten kegyelméből. Ő maga nem törekedett erre, hanem az Atya ***adta*** neki ezt a hatalmat. Ahogy Józsefet az egyiptomi fáraó háza urává és egész birtoka intézőjévé tette, így mondja Isten is: *„Én neveztem ki királyomat"* (vö. Zsolt 2,6).

Jézus *„megalázta önmagát a kereszthalálig, ezért Isten felmagasztalta őt, hogy mindenki felismerje: Jézus Krisztus az Úr az Isten, az Atya dicsőségére"* (vö. Fil 2,11).

Dániel *„látott valakit, aki olyan volt, mint az Emberfia, és aki minden hatalmat megkapott Istentől"* (vö. Dán 7,13-14). Ez Jézusban teljesedett be, aki feltámadása után *„Isten jobbján foglalt helyet"* (Mk 16,19), *„hogy közbenjárjon értünk"* (Róm 8,34), és akit István is látott, amint *„Isten mellett áll"* (vö. ApCsel 7,55), készen arra, hogy fogadja övéit.

Itt a földön az egyeduralom majdnem mindig kicsúszik az ember kezéből, és azzal fenyeget, hogy kemény diktatúrává fajul. Még egyes keresztények is túlságosan emberi módon gondolkodnak: mintha Jézusnak földi megaláztatása után az örök királyságban – a szerepek felcserélődése után – be kellene pótolnia mindazt, amit elszalasztott: mintha majd el kellene taposnia ellenségeit, hogy győztes uralkodóként mutassa meg igazi arcát. De Jézusnak nincs efféle kisebbrendűségi komplexusa, mintha nem tudná elfelejteni, hogy a világ félreállította őt.

Nem, Jézus valódi természete egyáltalán nem ilyen. A földön ezt mondta: *„Jöjjetek hozzám, mert szelíd vagyok és alázatos szívű!"* (Mt 11,28-29) Imádkozott hóhéraiért, és megbocsátott ellenségeinek. Ez az engedelmes és alázatos Jézus *„ugyanaz tegnap, ma és mindörökké"* (Zsid 13,8).

Mert az evangélium alaptörvényei érvényesek lesznek az Örök Királyságban is: *„Az Emberfia nem azért jött, hogy neki szolgáljanak, hanem hogy Ő szolgáljon, és életét adja"*, mert *„az elsőnek akarnia kell szolgálni"* (vö. Mt 20,27-28). Ez érvényes Jézusra is, az örök királyra. Ezt elsőként a római százados értette meg a kereszt tövében, amikor így szólt: *„Ez az ember Isten Fia volt"* (vö. Mt 27,54). A meghalásnak ez a módja királyi, isteni volt. A százados a számtalan kivégzés során még sohasem tapasztalt olyasmit, hogy valaki ekkora nyomorúságban, ennyi csúfolódás és borzasztó kínok közepette ilyen békésen menjen a halálba. ***Ez*** királyi volt. És hogy olyan békével tudta mondani: *„Atyám, bocsásd meg nekik..."*, és *„ma velem leszel a Paradicsomban"*, valamint *„Atyám, kezedbe adom lelkemet"* (vö. Lk 23,34; 43; 46). ***Ez*** isteni volt.

Ez a Jézus, aki az Isten házában, az Új Jeruzsálemben, nos, abban az egész Királyságban uralkodni fog, a szeretet légkörét fogja maga körül sugározni. Fölénye ebben rejlik, nem az erőszakban. János hallja egyik látomásában: *„Győzött az oroszlán Júda törzséből."* Majd ezt írja: *„Láttam, hogy ott áll a Bárány mintegy megölve"* (Jel 5,5-6). Az oroszlán, amely báránynak bizonyul. És *„a trónon ülő Bárány legelteti őket"* (vö. Jel 7,17). Jézus örökre az marad, aki már

a földön is volt, *„megértő és hűséges főpapunk, aki – odaát is – együtt érez gyöngeségeinkkel”* (vö. Zsid 2,17; 4,15). Ott majd mindenki hivatkozhat *„Krisztus szelídségére és barátságosságára.* (vö. 2Kor 10,1).

Ő szeretet: ezért mindenki elnyeri majd tőle, ami őt jogosan megilleti. Engedelmes lett: ezért tud gyöngéden és megértéssel vezetni másokat. Mivel *„gyenge, azért erős”*, és ezért lehet király.

Királysága van, de a király és alattvalói között nincs érzékelhető távolság. Senkinek sem kell audienciáért folyamodnia. A király minden alattvalójával személyes kapcsolatban és barátságban lesz, ha az illető eljut erre a fokra. Ilyen az Ő lénye, bensője.

Külső megjelenését tekintve *„Isten dicsőségének sugara és lényének képmása”* (vö. Zsid 1,3), mert *„láttam valakit, az Emberfiához hasonlót, bokáig érő ruhába öltözve, derekán aranyövvel. A feje és a haja fehér volt, mint a hó, és a szeme olyan, mint a tűz lángja. Lába, mint a kemencében izzó réz, hangja, mint a vízesés zúgása. Arca olyan volt, mint a teljes fényében ragyogó nap”* (vö. Jel 1,13-16). Neve *„hűséges és igaz”*. Olyan írott nevet visel, amelyet rajta kívül senki sem ismer. Így hívják: *„az Isten Igéje”*, és ruhájára ez van írva:

„Királyok királya és uralkodók ura”

(Jel 19,11-16).

Központi személyként nagyon kedvesen *„mindenkit magához fog vonzani”* (vö. Jn 12,32). *„A köztünk lévő válaszfalat saját testében lebontotta. Ő a mi békességünk”* (vö. Ef 2,14). Nem ül mozdulatlanul, az egyén számára megközelíthetetlenül egy trónon, hogy a nagy egészet áttekintse, hanem *„általa jut el mindenki az Atyához”* (vö. Ef 2,18). *„Mindannyiunkért személyesen lépett”* az Isten színe elé (Zsid 9,24). Így mutat be neki minden egyes embert, hogy mindenki arra a helyre kerüljön, ahol majd legjobban érzi magát, és feladatának legjobban megfelel.

Sundar Singh a következőket mondja erről:

Egyik látomásomban egy bálványimádó lelkét láttam, aki megérkezvén azonnal keresni kezdte bálványát. Ekkor szentek szólították meg: „Itt nincsenek bálványok, csak az egy igaz Isten Krisztusban; mert ő az Isten kinyilatkoztatása.” Az ember nagyon csodálkozott, de becsületes keresőként elismerte, hogy ez ideig tévedésben élt, majd azt kérdezte, láthatná-e Krisztust. Röviddel ezután neki is és másoknak is, akik éppen akkor érkeztek, megjelent Jézus. De az Úr teljes ragyogását és dicsőségét még nem tudták elviselni. Mert megjelenése annyira lenyűgöző, hogy néha még az angyalok is eltakarják arcukat. Amikor az Úr kinyilatkoztatja magát, tekintettel van a lélek fejlettségi fokára, hogy az el tudja viselni jelenlétét. Amikor Jézus felfedi ragyogó arcát, összhangba hozza azt minden egyes lélek pillanatnyi állapotával, s ha kell – az egyén lelki képessége szerint – csökkenti a fényt. Feltettem a kérdést: „Az angyalok és szentek állandóan szemlélhetik-e Isten arcát? És amikor látják, milyen alakban látják őt?” Egy angyal így felelt: „Amint a tenger tele van vízzel, úgy van tele a világegyetem Istennel, és minden lélek érzi jelenlétét. Ahogy az úszó érzi, hogy minden oldalról víz veszi körül, a mennyben azt érezzük, hogy Isten vesz körül bennünket. A lelkek világában a lelki fejlettség mértéke határozza meg Isten megtapasztalásának mértékét.”

Egy másik szent hozzátette: „Örömmel tapasztalhatjuk Isten jelenlétét, de szavakkal kifejezni nem tudjuk.”

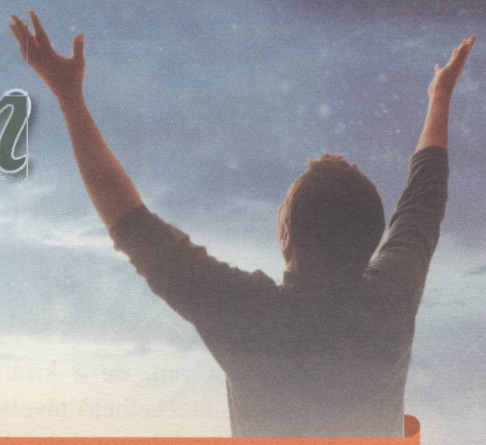
A mennyben nincs észak és dél, kelet és nyugat. Jézus trónja mindennek a középpontja. Mivel az Isten végtelen, véges gyermekei csak Jézus személyében láthatják Őt. Ahogy maga Jézus mondja: „Aki engem látott, látta az Atyát” (vö. Jn 14,9). Isten Jézus személyében lesz látható, amint a trónon ül. „Ami engem illet – mondja Sundar Singh –, Krisztussal vándorolok a mennyekben, angyalokkal és szentekkel beszélgetek. E közösség kimondhatatlan elragadtatása már itt megadja nekem a teljes megváltás tökéletes boldogságát, még mielőtt végérvényesen felmentem volna oda.”

Mindezen túl János hallotta, amint az ujjongó tömeg felkiáltott: *„Alleluja, mert az Úr átvette a királyságot! Örvendezzünk, és dicsőítsük Őt!”* (vö. Jel 19,6-7)

Anneke Hoekendijk, Frans Horsthuis

(Forrás: Látom a megnyílt eget, Marana Tha sorozat 192., 2014.)

Találkoztam Istennel

TANÚSÁGTÉTEL

Úgy nőttem fel, mint a legtöbb magyar fiatal a nyolcvanas években. Családunkban Istenről nemigen esett szó. Ez alól egyik nagymamám volt csak kivétel, aki révén 11 évesen, nyári szünet alatt egy egészen rövid felkészítés után, titokban első áldozó lettem. Ám amikor ez kitudódott, szüleim teljesen eltiltottak a templomtól.

E tiltás és iskolai környezetem hatására ateistává ugyan nem váltam, de gyakorlatilag közömbös lett számomra, hogy Isten létezik-e vagy sem. Ha néha eszembe jutott ez a gondolat, igyekeztem magamtól elhessegetni. Középiskolás koromban aztán nem is maradt Istennek helye az életemben, ugyanis egyre jobban magával ragadott egy zenei irányzat. 17 éves koromra életem középpontjává vált a rock and roll. Nem túlzok, amikor ezt állítom, ugyanis barátaimmal az iskolában szinte csak erről beszélgettünk. Szabad időmben szinte kizárólag rock-lemezeket és kazettákat hallgattam. Teljesen elhanyagoltam a tanulást. Egy ördögi erő ragadott magával. Barátaimmal egy zenekart alakítottunk és én már világsikerről ábrándoztam. Érettségi után úgy láttam jónak, hogy a siker érdekében nyugatra költözöm. Így egy gitáros barátommal, eladott szaxofonjaim árából egy nap – szüleim tudta nélkül – Finnországba repültem.

Innen azonban a két ország közötti kiadatási szerződés miatt vissza kellett jönnöm. Hangszer hiányában derékba tört tehát zenészi pályafutásom. Amikor másod ízben próbáltam meg disszidálni, már az útlevelet sem kaptam meg. Ennek ellenére 1985-ben egy üdítőital-üzem KISZ-titkára lettem. Egy ideig ebben a feladatomban kerestem életem értelmes célját, de látva egyes magasabb funkcióban lévő párttagok visszaéléseit, kiábrándultam és kiléptem a KISZ-ből. A kalandvágytól fűtve egy hónap múlva jelentkeztem ejtőernyősnek, és fél éven belül már rajtam volt az egyenruha. A másfél év katonaság alatt autóbaleset, súlyos betegség és több rosszul sikerült ugrás miatt számtalanszor csak hajszálon múlott az életben maradásom. Mintha egy láthatatlan erő tartott volna vissza a haláltól.

Leszerelésem után éjszakai szórakozóhelyeken és lányok karjai közt próbáltam vigasztalást szerezni, megnyugvást kereső lelkem számára. De ezek éppen ellenkező hatást váltottak ki belőlem. Egyre idegesebb és depressziósabb lettem. Szórakozásaim fedezésére ugyanis pénzre volt szükségem és ez állandó feszültséget okozott. Akkoriban egy sportboltban dolgoztam, ahol néha egészen magas csúszópénzekért adtam el a jobb árukat. A pénzbeszerzés és szórakozás pillanatai csak múló örömöt okoztak és egyre többször gyötört az a gondolat, hogy látható eredmény nélkül telnek el éveim és hosszú távon nem látom célját életemnek. Úgy éreztem, hogy nem tudok felülemelkedni önmagamon. Kora ifjúságom nagyratörő vágyai lehetetlennek és nevetségesnek tűntek számomra. Egyre szánalomra méltóbbnak láttam magamat. Azt láttam, hogy a világ megvan nélkülem is és rám senkinek sincs szüksége. Míg nem elérkezett 88' március 18.

E napon záróra előtt rosszul lettem az üzletben. Olyan hirtelen és nagy erővel tört rám a rosszullét, hogy mire hazamentem, halálfélelem lett úrrá rajtam. Úgy éreztem, hiába vagyok 22 éves, már csak óráim vannak hátra az életből. Pokoli félelmet éreztem. Felmerült bennem Isten létezésének gondolata, aminek következtében még nagyobb félelem, de a remény fuvallata is átsuhant rajtam. Kimerülten

aludtam el. Másnap – szombaton – reggel ugyanarra a rosszullétre ébredtem. Fájtak a hörgőim, a torkom, a tüdőm és a májam. Délelőtt elmentem ritkán látott nagyszüleimet meglátogatni. Nem akartam megijeszteni őket, ezért nem árultam el nekik, hogy beteg vagyok. Mélyen hívő katolikus nagymamám Jézusról kezdett el nekem beszélni. Általában idegesített, amikor téríteni próbált, de most a halál közelében egy gondolat kezdett piszkálni.

„Hátha mégis igaz!" Így hát figyeltem. A Szentírásról beszélt. Azt mondta, szólhat hozzánk az Úr a Bibliának egy találomra felütött helyén keresztül. Ezután megkérdezte: Ki akarom-e próbálni? Ráhagytam. Erre kinyitotta a kezében lévő katolikus Missalé-t, és egy bibliai mondatot olvasott fel belőle. *„A te hited fog téged meggyógyítani!"* Mélyen felkavart ez az üzenet. Amikor meghallottam nagymamám szájából, úgy éreztem, fény hatol a lelkembe. Rádöbbentem, hogy a világról alkotott elképzeléseim illúziók voltak. Az igazság annál van, akitől e mondat származik. Hitetlenségemben teljesen megrendülve jöttem el nagymamámtól. Hétfőn az orvos, ahogy meglátott, azonnal kiírt arra a hétre betegállományba. Sőt azt mondta, hogyha rosszabbodna az állapotom, menjek hozzá vissza, mert akkor tüdőgyulladással kórházba utal.

Hazamenve ágynak estem, s egy nagymamámtól kapott könyvet kezdtem olvasni a **torinói halotti lepelről**. Ezzel egy időben az addig csak porosodó Bibliát is levettem a polcról és belőle próbáltam meg választ keresni a bennem lévő kérdésekre.

Furcsa dolog történt ekkor. Ötször-hatszor egymás után úgy nyílt ki véletlenszerűen (?) a Szentírás, hogy a bennem felmerült kérdésre éppen ott volt a válasz. Ezalatt hiába szedtem a gyógyszereket, fizikai állapotom semmit sem javult. Lelki állapotom annál inkább. Szerda estére eljutottam oda, hogy értelmileg is beláttam: a régészet által is tudományosan alátámasztott tény, hogy Jézus Krisztus történelmi személy volt, aki pontosan úgy szenvedett értünk, ahogy erről az Evangéliumok beszámolnak, igaz. A torinói halotti lepel titokzatos rejtélyére, és a kereszténység rendkívül gyors elterjedésére nem véletlenül nem tudnak magyarázatot adni az ateista szaktudósok. Mert nincs is más lehetséges magyarázat, csak egy: Jézus Krisztus feltámadt a halálból! Ezt belátva és így élő hitre jutva szerda este letérdeltem a szobámban és kértem Jézust, hogy bocsássa meg bűneimet és segítsen rajtam. Ha lehetséges, még ne hívjon el ebből az életből, mert még semmit sem tudtam tenni érte és így nem állhatok meg az Ő isteni trónja előtt. Azonnal éreztem Isten megbocsátó irgalmát és békéjét. Jézusra bízva magam lefeküdtem aludni. Másnap reggelre úgy ébredtem, hogy tüneteim elmúltak és minden fájdalmam megszűnt. Jézus meggyógyított engem! Isten enynyire kézzelfogható szeretetét megtapasztalva, egyszerre éreztem hatalmas örömet és meghatottságot.

Jézus tényleg az, akinek mondta magát: Isten Fia. Egyedül Ő tud választ adni életünk kérdéseire. Azóta nagyot fordult az életem. Már nem félek a haláltól. Rám már nem a kárhozat vár, hanem Jézus. Hatalmas hitet és reményt kaptam Istentől. Nincs szükségem arra, hogy éjszakai szórakozóhelyekre járjak. Boldogság-vágyamat és szeretet-éhségemet senki sem tudja kielégíteni úgy, ahogy Isten. De az Úr nemcsak hittel, hanem egy testvéri közösséggel is megajándékozott. Három év teológia-tanulás után most a HÉT LÁNG katolikus közösségben készülök evangelizáló hivatásom betöltésére.

Kedves olvasó testvérem! **Isten szeret téged!** Én megtapasztaltam. **Ha kilátástalan magányodra gyógyulást keresel és rendezni akarod életedet, akkor nyisd meg szívedet Jézus előtt és mondd el neki ezt az imát: Uram, Jézus Krisztus! Nem akarom életemet úgy folytatni, ahogy eddig. Kérlek, segíts nekem! Megnyitom előtted szívemet. Jöjj be életembe és vedd kezedbe annak folytatását! Változtasd meg azt, ami rossz volt benne és ajándékozd nekem helyette igazságodat és békédet! Itt vagyok Uram, és szabad kezet adok neked, hogy szelíd hatalmaddal birtokodba vegyél engem. Köszönöm, hogy meghaltál értem a kereszten! Töröld el bűneimet és mutasd meg nekem föltámadásod erejét! Köszönöm, hogy megteszed! Ámen.**

Berczeli Endre

Isten Országa a végidő fényében

II/1. rész

1. Bevezetés

A végidőt a teológia eszkatológiának mondja. Az eszkatológia az emberiség életének végső eseményeit foglalja össze, vagyis a Mennyország, tisztítótűz, pokol, végítélet, halál és Isten Országának megdicsőülésével foglalkozik. A Biblia nem csak arról ír, hogy összeomlik a világ, hanem **beteljesedik**. A Biblia inkább beteljesedésnek mondja, nemcsak a történelmi események végének. Ugyanakkor azt is írja a Biblia, hogy minden efelé irányul. A végidő egy új időnek a kezdete, amelyben minden esemény az isteni gondviselés szerint alakul. Ez nem olyan pont, ami után minden megszűnik, hanem olyan pont, ami után **most kezdődik az igazi élet**, a beteljesedés és Isten országának a megnyilvánulása. *„Új ég és új Föld"* (Jel 21,1).

2. Elmúlik minden gonoszság

De ami ártalmas, ami gonosz, ami bűnös, ami az ördög munkája, az mind elmúlik. Megszűnik minden káosz, minden zűrzavar, ami az embert fájdalommal tölti el. Megszűnik minden csalódás, minden betegség, megszűnik a halál és **beteljesül az élet Isten dicsőségében**. Ezt a kiteljesedést Isten országának a létrejötteként fogalmazza meg a Biblia. Nem e világból való ez az ország. Nem lehet világi eszközökkel megvalósítani ezt a beteljesülést, mert ez Isten ajándéka.

Csodálatosan szépen fogalmazza meg a Jelenések Könyve: *„Akkor új eget és új földet láttam. Az első ég és az első föld elmúlt, a tenger megszűnt. Ezután láttam, hogy az új város Jeruzsálem leszállott a Mennyből. Díszes volt, mint a vőlegényének fölékesített menyasszony. A trón felöl harsány hangot hallottam: Nézd az Isten hajléka az emberek között. **Ő velünk fog lakni**, azok pedig az Ő népe lesznek. Maga Isten lesz velük. **Letöröl a szemükről minden könnyet**, halál nem lesz többé, sem gyász, sem jajgatás, sem fájdalom. Ami eddig volt az elmúlt."* (Jel 21,1-6) Ezzel a csodálatos megfogalmazással adja nekünk a Szentírás azt a szemléletet, hogy így nézzük az egész világot és annak beteljesülését. Ne álljunk meg a pusztulásnál!

3. A rossz megbűnhődik

Ahogy olvastuk a szentek látomásait, három napos sötétség, sok haláleset, különféle földrengések, árvizek lesznek (illetve már vannak), de ugyanakkor, Isten dicsősége is megnyilvánul. A prófétai könyvek teljes határozottsággal szólnak a végidőkről. Ez nem emberi elképzelés, hanem ez **Isten üzenete, Isten szava**. Ugyanakkor a prófétai könyvekben az ítélet napja a végső leszámolás ideje. A gonoszok számára Isten haragjának és ítéletének a napja, az igazak részére pedig a jutalom napja (Iz 2,12; Iz 10,3; Mt 25,31-46). Úgy írja a Szentírás, hogy az ítélet napjára érnek be a cselekedetek gyümölcsei és **ott ismerheti meg az ember, hogy mi lett életének a végső gyümölcse**. Mi volt jó, mi volt rossz, amit cselekedett. A végső leleplezés Isten látásának és értékelésének fényében történik.

4. Meglátjuk Isten jóra való szándékait

Mindent abból a szempontból fog fölismerni és látni az ember, hogyan igyekezett Isten mindent jóra fordítani, hogyan ajándékozta kegyelmeit az embereknek, hogyan befolyásolta a világ eseményeit, hogy minden a mi üdvösségünkre, boldogságunkra váljék és hogyan tette tönkre az ember Isten ajándékait és fordította romlássá, pusztulássá.

Mindenki előtt világossá válik Isten üdvözítő szeretete és jóakarata. Ott ébred rá az ember, hogy mennyi gonoszságot követett el és mennyire **visszaélt Isten örök szeretetével** és mennyire elutasította mindazt a jót, amit Isten fölkínált neki. Ezt a korszakot betölti Isten dicsőségének ragyogása (Mt 10,30; Lk 18,30; 2Kor 4,4).

Hogy az ítélet hogyan fog végbemenni és milyen lesz a következő állapot, a próféciák képekben és hasonlatokban fejezik ezt ki. Az üdvösség úgy jelenik meg legelőször, mint minden bajtól, **minden szomorúságtól való mentesség**. *„Isten letöröl a szemünkről minden könnyet."* Nem lesz többé jajgatás – ahogy a Jelenések Könyve írja –, nem lesz többé fájdalom és halál. Ráébred az ember arra, hogy Isten a teljességre és az örömre akar elvezetni bennünket.

5. A második eljövetel dicsőséges lesz

Az apostoli egyház fölismerte Krisztus második eljövetelének különbözőségét. Hitték, hogy egészen más lesz, mint az első eljövetel. Az első eljövetelkor Jézus csendesen és **szegényen jött** Betlehembe. Szegényen élt Názáretben. **A második eljövetelkor dicsőségben**, teljes győzelemben és teljes isteni hatalomban fog megjelenni. A Máté 24; a Márk 13 és a Márk 24,27-ben beszél Jézus az eljövetelről, az ószövetségi próféták képeit alkalmazza. Ezzel Jézus maga is megfogalmazta, hogy ezek a jelenségek, mint jelek, kifejezik az Ő eljövetelének és ítéletének a napját. A teológusok vitatkoznak, hogy ezek mennyire szimbólumok. Ahogy látjuk a mai világot, látjuk ezeknek a jeleknek a megvalósulását. Hatalmas **földrengések, tűzvészek, árvizek** történnek szerte a világon. Ezek betekintést engednek abba, mennyire **komoly az idő**. A kinyilatkoztatás tartózkodik a konkrét idő meghatározástól. Ad tájékozódást, beszél a jelekről, de a lényeg nem ez, hanem Isten eljövetele és Isten szeretetének a megnyilvánulása.

6. A második eljövetel napját nem ismerjük

Az apostolok igehirdetésének idején egyértelmű volt, hogy Jézus dicsőséges eljövetele közel van. Közeli időpontot jelöltek meg. Talán azt gondolták, hogy az első évszázad végén. Összekapcsolták Jeruzsálem pusztulásával. S amikor Jeruzsálem elpusztult Kr. után 70-ben, akkor azt gondolták, most itt lesz a második eljövetel. Amikor látták, hogy ez nem jön el, akkor ismerték fel, hogy ez egy távoli időpont és **nem határozható meg** egy konkrét napra. A teológia az eszkatológiában hangsúlyozza, hogy az egész emberiség történelme és az egyes ember történelme afelé irányul, hogy beteljesedjen Isten dicsőségében.

Az ember tudatában van halálának, de ezt nem akarja tudomásul venni. Ezért akarja magához kaparintani a világot, hogy kiélvezzen minden lehetőséget. Jelen van valamilyen formában az egész történelemben az, hogy **egyszer vége lesz mindennek**. Az Egyház történelme, a teremtés, a megváltás, a szentségi élet, Isten ajándékozó szeretete, ezek már mind dolgoznak a végső idő eljöveteléért.

7. A végső szempont adja a mai cselekedet értékét

Akkor érti meg az ember a saját életét is, ha a **végső szempont szerint** néz vissza az életére. Akkor tudja igazán felelősen venni a mindennapokat. A Krisztus által adott kegyelmi idők már a jelen időben is működnek. Krisztus megdicsőül és **Vele fogunk belépni az Ő országába**. Az őskereszténység úgy fogalmazta meg, hogy az Eucharisztiának és az Egyház szentségi életének a középpontjában is ott van mindaz, amíg el nem jön az Úr (1Kor 11,26).

Ezt a szentmisében is megfogalmazzuk: *„Halálodat hirdetjük Urunk, de hittel valljuk föltámadásodat, amíg el nem jössz."* Gondolhatunk arra, hogy a szentmisében és az Oltáriszentségben már előre készülünk arra, hogy majd Krisztus előtt megjelenünk és Krisztusban megtapasztaljuk Isten országának véglegességét. A megváltott ember a „már és a még nem" kettősségében él. **Az üdvösség rejtett formában már itt van**, de még nincs beteljesülve. Küzdenünk kell, imádkoznunk kell érte, hogy **minél jobban bele tudjunk kapcsolódni Isten akaratába** (2Tim 2,10). A földön vándorló (küzdő) Egyház vagyunk, a tökéletesség felé megyünk, de a megváltottság gyümölcseit még nem tudja teljesen megtapasztalni. Még távol van a tökéletességtől, még harcol a mindennapi élet teljességéért.

8. A földi élet után teljesség vár ránk

Krisztus titokzatos teste már birtokolja bizonyos szempontból a szentséget, de ugyanakkor a tagjai még nem szentek, még hordozzák a bűn sebeit és az elesés lehetőségeit. A kegyelmi életünk Jézus bennünk való élete, de ugyanakkor **megtapasztaljuk gyengeségeinket, félelmeinket, gyarlóságainkat**. Érezzük, hogy bármikor elveszíthetjük az Úr kegyelmét és szeretetét.

Ezek akadályozzák, hogy teljesen átadjuk magunkat az Úrnak. Még nem találtuk meg teljesen igazi hazánkat (Jn 14,3). A világ is csak akkor fogja maradéktalanul tükrözni Isten jelenlétét, amikor megszűnik ez a kettősség és teljességet tapasztalunk Isten szeretetében. Csak az képes megérteni ezt a kettősséget, aki önmagát úgy értelmezi, mint a jövő világ polgárát. A rá váró **örök élet az már biztos** Isten ígérete alapján, de ezért meg kell küzdeni.

- ki -

— FOLYTATJUK —

Mi az igazi szerelem?

A szeretet türelmes, jóságos; a szeretet nem irigykedik, a szeretet nem kérkedik, nem fuvalkodik fel. Nem viselkedik bántóan, nem keresi a maga hasznát, nem gerjed haragra, nem rója fel a rosszat. Nem örül a hamisságnak, de együtt örül az igazsággal. Mindent elfedez, mindent hisz, mindent remél, mindent eltűr. A szeretet soha el nem múlik.” (1Kor 13,4-8)

Ez az idézet az igazi szeretet jellemzőit tartalmazza, amelyek mind megtalálhatók Jézusban, és minden olyan kapcsolatban is, amelyet igazi szeretet hat át. Gyakran azért nem találunk igazi szerelmet a kapcsolatainkban, mert elsősorban nem ezeket a tulajdonságokat keressük. Inkább a külső, a népszerűség vagy a gazdagság a fontos. Isten viszont nem ezeket a dolgokat tartja fontosnak. Nekünk is így kell gondolkodnunk.

„De az Úr ezt mondta Sámuelnek: Mert nem az a fontos, amit lát az ember. Az ember azt nézi, ami a szeme előtt van, de az Úr azt nézi, ami a szívben van.” (1Sám 16,7)

A szeretet igazából nem érzés, hanem odaszánás és tett. Nem csupán az érzéseinken alapul. Bár kétségtelen, hogy az igazi szeretet érzésekkel is jár, az érzések még nem feltétlenül jeleznek igazi szeretetet. Az igazi odaszánás mindig tettekben nyilvánul meg – azaz igazi szeretetben.

„Gyermekeim, ne szóval szeressünk, ne is nyelvvel, hanem cselekedettel és valóságosan.” (1Jn 3,18)

A szex még nem szerelem! Úgy nőttünk fel, hogy azt tanultuk, a szex és a szerelem egy és ugyanaz. Ez hazugság! Ha egy szentségi házasság keretein belül gyakorolják, akkor a szex egy gyönyörű, Istentől adott dolog. A szex két ember kapcsolatának beteljesedése egy szentségi házasságban; Isten ajándéka.

Házasság előtti szex

Mivel a házasság előtti szexnek semmi köze az igazi szeretethez, csak fájdalmat és csalódást okoz azoknak, akik az igazi szeretetet keresik.

A Biblia szerint, ha két ember összeházasodik, egy testté lesz (Ef 5,31). A szex csak a korona ezen az egységen.

Ha egy pár szexuális viszony után szakít, az olyan, mintha húst tépnénk szét. Ezért küszködnek annyit a fiatal párok, és ezért válnak annyira függővé attól, akinek a testüket adták.

Az 1Korintus 13,4-8 fényében (lásd fenn), könnyen belátható, hogy a házasság előtti szexre nem jellemző a türelem, a jóság, az önzetlenség. Ez nem igazi szeretet!

Az igazi szerelem jellemzői

Csak Isten Igéje alapján találhatjuk meg az igazi szerelmet. Ha ahhoz mérjük a kapcsolatunkat, amit a Biblia mond a szeretetről és emellett készek vagyunk egy életre szóló elhatározást tenni a másik mellett, akkor valóban azt mondhatjuk, hogy igazán „szerelmesek” vagyunk.

Hogy ezt kimondhassuk, három lépést kell megtennünk:

1. Figyeljünk Isten Igéjére!

2. Legyünk teljesen őszinték magunkhoz!

3. Értsük meg, hogy milyen komoly döntéssel jár az igazi szeretet!

Dawson McAllister

A jó házasságért való küzdelem három módja

Az emberek fogadásokat kötöttek a házasságunkra. Senki sem gondolta, hogy van esélyünk hosszútávon együtt maradni. Fiatalok voltunk, nem nyugodtunk még le és alig ismertük egymást. De minket nem érdekelt, hogy mások mit gondolnak. Csillogó tekintetünk volt és szerelmesek voltunk.

A valóság gyorsan utolért minket, és rájöttünk, hogy nem tudjuk mit és hogyan csináljunk, hogyan folytassuk együtt. Rájöttünk, hogy a házasság nem olyan, mint a randevúink. Miután évekig figyelmen kívül hagytuk azt a távolságot, amely belopózott a kapcsolatunkba és közénk állt, nagyon elcsüggedtünk. Kerestük a módját, hogyan töltsük be az űrt, de végül egyre nyomorultabbul éreztük magunkat.

Mert ez történik, amikor megpróbálod betölteni életed óriási hiányait és tátongó réseit Istenen kívüli, Tőle független dolgokkal.

Végül rájöttünk, hogy lelkileg millió mérföldre vagyunk egymástól, és fennállt a valós veszélye annak, hogy összeomlik a kapcsolatunk. A házasságunk törékeny volt, és gyorsan meg kellett kezdenünk a helyreállítását. Istené minden dicsőség, hogy végig vezetett bennünket ezen az úton. Sokszor azonban nekünk kellett megtennünk bizonyos lépéseket, amelyek összetartottak bennünket. És most a házasságunk nagyon erős. Legszívesebben világgá kürtölném: Isten mindent megvált és újjá tesz! Még a reménytelennek tűnő kapcsolatokat is.

Ha úgy érzed, hogy bedobnád a törölközőt, hallgass rám: a fű nem zöldebb a szomszédnál sem! A fű ott lesz zöldebb, ahol Isten megöntözi. Ha kiégettnek és közömbösnek érzed magad, lépj ki ebből! Rázd meg magad és kezdj neki a munkának komolyan! A tönkrement házasságok száma rohamosan növekszik, ezért ébernek kell lennünk. Isten jó dolgokat akar számodra, ezért nyugodj meg ebben, miközben azon dolgozol, hogy a házasságod jól működjön.

Abban hiszek, hogy könyörtelen elszántsággal és kemény munkával valami szépet tudsz létrehozni a házastársaddal.

1. Légy makacs!

Döntsd el, hogy nem mész sehova! El kell kezdened minden erődet a házasságodra összpontosítani és egyre nagyobb vonzalommal tekinteni a házastársadra, még akkor is, ha nem érzed magad szerelmesnek. Kötelezd el magad és dolgozz a kívánt végeredményért! Ez nem kívánságműsor. Ne ábrándozz arról, milyen lenne az életed a házastársad nélkül. Ne fenyegetőzz azzal, hogy elmész vagy elhagyod őt! Légy száz százalékban jelen!

2. Maradj nyitott és tanítható!

Ne hagyd abba a templomba járást! Ne kerüljétek a barátaitokat. Beszélgess minél többet a lelki atyáddal. Egy ideig minden alkalommal SMS-eztünk és hívtuk a lelki atyánkat, amikor valamilyen támogatásra, útmutatásra vagy csak egy beszélgetésre volt szükségünk. Körülbelül hat hónapba telt, mire hatalmas változásokat kezdtünk látni magunk körül. Szerencsére a lelki atyánk kész volt átvezetni minket a legnehezebb időszakainkon. Nem vontuk ki magunkat, engedtük, hogy mások is beleszóljanak az életünkbe, és tanultunk belőle. Taníthatóak maradtunk. Néha megalázó, de kulcsfontosságú volt a sikerhez. Keresztény életünk arra való, hogy együtt járjunk, ne menjünk egyedül az úton.

3. Légy hálás!

Olyan könnyű énközpontúvá válni. Sokszor jogosnak érezhetjük követeléseinket, panaszainkat. Ahelyett, hogy azt várnád el a házastársadtól, hogy megfeleljen a szükségleteidnek, készíts egy listát azokról a dolgokról, amelyekért hálás vagy. Sokkal boldogabbnak fogod érezni magad! Amikor elkezdtem hálás lenni a férjem által mondott és tett dolgokért, megszűnt a rossz érzésem és a folyamatos hibakeresési kényszerem. A házasság két tökéletlen emberből áll, így a tökéletesség elvárása nem fog működni. Tudtuk, hogy Isten írja a történetünket, nem mi. Tudatlanok voltunk, amikor elindultunk, de ki nem? Ha lenne lehetőségem visszamenni, feleségül mennék ugyanahhoz a férfihoz, és újra végigjárnám vele ezt az utat. Nem hiszek az örök lelki társban. Abban hiszek, hogy könyörtelen elszántsággal és kemény munkával valami szépet tudsz létrehozni a házastársaddal. Hiszem, hogy az igaz szeretet megtart a házastársad mellett, függetlenül attól, hogyan érzel. Az érzelmeid olykor becsapnak, ezért ne hagyd, hogy uralkodjanak rajtad! Tekints a házasságodra a Szentírás tükrében: Isten irántad való szeretetének fényében.

(Forrás: A hit hírei)

TANÚSÁGTÉTEL

Az Oltáriszentség csodája

Szeretnék tanúságot tenni arról, ami egész életemen át kegyelmeket adott érdemtelenül! Amikor egyik ismerősömnek mondtam, hogy mi történt velem, azt mondta, hogy: „a hitetlen Tamásoknak kell a csoda!" EZEK SZERINT NEKEM szükségem van ilyen kegyelmekre, mert nem elég a hitem.

Először akkor, amikor a 90-es években, egy karizmatikus találkozón, a szentségimádás alatt hatalmas kegyelem áradása volt, kaptam egy próféciát, ami elindított a megtérés útján.

A következő „csoda" rá kb. tíz évre történt Szegeden. Porciunkula búcsú volt, az utolsók között mentem ki áldozni, az áldoztató atya – amikor sorra kerültem volna – hangosan felsóhajtott, és láttam a kezében azt a kis ostyát, amiből szivárgott A SZENT VÉR (kb. 2 cm-es csíkban).

A következő esemény 2010 körül történt. Törökbálinton lelki napot szerveztek, Regina Collins nővér tartotta. Nagyon sokan voltunk, ezért nem imádkoztak egyesével mindenkiért a közbenjárók. A tanítás arról szólt, hogy a vérfolyásos asszony megérintette Jézus ruháját és meggyógyult. Ezért a rendezvény vége felé, a Szentségimádás alkalmával, a szentségtartó alá nagy selyem terítőt helyeztek el, amit megérinthettünk Jézus ruhájának szimbólumaként, amikor kimentünk.

Amikor sorra kerültem, éreztem a kegyelem kiáradását, ami átjárta egész testemet, még órákon át. (Gerincsérv miatt szenvedtem, ami elég komoly fájdalmat okozott és az orvosi kezelés nem használt.) Éreztem, ahogy Isten érintése egyesével helyrerakja minden egyes csigolyámat. Azóta ez a betegség megszűnt!!

A legújabban átélt kegyelem miatt írok tulajdonképpen. Rendszeresen szoktam a templomban tartott szentségimádást online nézni. Először január 22-én, 15 óra előtt félórával láttam fényjelenséget a szentségtartó oltárszekrény körül. A földtől egy méterre kezdődött a fényjelenség és enyhe ívet leírva úgy világította meg a szentséget, hogy annak helyén csak fény látszott. A színe, a fényereje, a formája lassan, de folyamatosan változott. Nem lehetett napfény, sem reflektor, mert a természetes árnyékok ugyanott voltak. Amikor jobb oldalon kb. két méter magasságban elkezdett halványodni a fény, különböző formák jelentek meg pulzálva, majd megszűnt a jelenség. Ez megismétlődött még három napon keresztül. Mivel nincs videokamerám, a fényképezőgépen fotóztam öt percenként a fény útját úgy, hogy a valódi idő is látható legyen a fényképen. Pár fotót feltöltök, amennyit tudok, de elmentettem sok képet a folyamatról.

Az Úr velünk van a katolikus egyházban, adjunk hálát az OLTÁRISZENTSÉGBEN JELEN LÉVŐ ÚRÉRT!!

Horváth Zs. Mária

A körülöttünk lévő világ és a körülöttünk élő emberek Isten üzenetei

„Minden ezen a föld színén az emberért van teremtve és azért, hogy segítse annak a célnak az elérésében, amelyre teremtve lett."
(Loyolai Szent Ignác)

1. Minden teremtmény Isten üzenete

Isten üzen általuk önmagáról

A csillagos égből, az atom titkából, az élet csodálatos működéséből megismerem az Isten értelmét, bölcsességét, nagyságát, hatalmát.

A történelemből megismerem Isten szabadságát, gazdagságát, bátorságát. Meri vállalni azt a kockázatot, hogy az embernek szabadságot ad, amellyel az ember visszaélhet és látszólag keresztezheti Isten tervét. Megcsodálom Isten bölcsességét, amellyel a rosszat is jóra tudja fordítani, és hatalmát: mert szabadsága ellenére sem tudja az ember keresztülhúzni Isten tervét.

Isten üzen általuk – énrólam

Életkörülményeimből és a napi eseményekből olvasom ki, hogy mit akar Isten énvelem.

Egy munkát – például – nagy kedvem volna elvállalni. De erre a munkára mást vesznek fel. Isten tehát azt üzente, hogy Ő nem akarja, hogy ezt a munkát elvállaljam. Hibámon kívül lekéstem a vonatról: Isten üzente, hogy azt az utazást nem akarja.

A körülményekből tehát Isten üzeneteit kell kiolvasnom. És nemcsak „leintéseit", hanem ösztönzéseit is: van egy jó alkalom lelkigyakorlatra vagy apostoli munkára: maga ez az alkalom az ösztönzés, Isten azt akarja, hogy menjek, tegyem.

Mégis, hogyan tudom megállapítani, hogy mi igazán az üzenet? Úgy, hogy az adott helyzet összes körülményeit tekintetbe veszem, mérlegelem.

Mindig figyeljek tehát – vajon itt és most mit üzen az Úr nekem? És legyen bennem állandó készség a hívást rögtön megérteni, követni, akár legkedvencebb terveimről is lemondani, ha a „teremtményekből" kihallható üzenet az, hogy Isten terve más.

2. Minden teremtmény Isten adománya

Hiszen arra adott eszköz, hogy általa célomat, Istent elérjem. Nagy tisztelettel és hálával kell fogadnom mindig. Szép szokás, hogy hálaimát mondunk étkezéskor. Benne van a gondolat, hogy azt a gabonát, amelyből kenyerünk készült, Isten adta. De még nem hallottam, hogy valaki az új ruháért Istennek hálát adott volna, pedig az is éppúgy Isten adománya (akármi is az alapanyag); és ha azon talán több ember dolgozott, mint a szelet kenyerünkön, ez csak egy okkal több a hálaadásra! Hiszen az Isten alkotta társas lénynek az embert, hogy egymás segítésében haladjon előre. Ezt is meg kell köszönnöm!

És ha a tudásunk gyarapszik vagy valami öröm ér: szintén Istennek kell hálát adnunk, mert ez is az Ő adománya! A vallásos földművelő hálát ad az esőért. A meteorológusnak talán jobban a tudatában van, mint neki, hogy az esőnek megvannak a maga természetes okai, de az igazán vallásos ember – egyszerű földművelő vagy tudós – a közbeeső okokon túl, a másodlagos okokon keresztül felemelkedik a végső okhoz: Istenhez.

A teremtmények néha kellemetlenül érintenek bennünket. Van például odakozmált étel is, és van betegség, sikertelenség. Ezek is Isten ajándékai. A hívő ember a kellemetlen eseményekben is meglátja ezt, sőt ezeket Isten látogatásának tartja, amelyért hálásnak kell lenni.

Ami érzékeinknek kellemetlen, kegyelmileg igen értékes ajándék lehet. Ezért a hit örömével mindig hálásan borulok le Isten előtt és megköszönöm a fenyítéseket éppúgy, mint a kedveskedéseket.

3. Minden teremtmény – feladat

Életünk folyamán Isten különféle szituációkba visz bele, hogy hűségünket, szándékunk tisztaságát próbára tegye és szeretetünk kimutatására alkalmat adjon. Minden egyes életkörülmény egy-egy új feladat. Ez a feladat néha próba, máskor kísértés. Egyszer olyan, mint egy keresztrejtvény, ahol törnöm kell a fejemet, hogyan oldjam meg, máskor meg minden adva van, amit meg kell tenni. Isten nap-nap után feladja a leckét, a feladatot, amelyet nekünk meg kell oldanunk.

A kapott lehetőségeket ki kell használnom, az alkalmat meg kell ragadnom, a talentumokat kamatoztatnom kell.

A „mindenki imája"

A tökéletesnek és a bűnösnek egyaránt ajánlható tehát ez a röpima:

M. Imre atya

TARTALOMJEGYZÉK

Katona István: Ne féljetek! Jézus feltámadt! 3
ki: Ebben az évben mondj ellene a gonosznak (II/2.) ...4
Lőrinc testvér: A lelki élethez szükséges gyakorlatok 6
Barsi Balázs: Az isteni természet részesei lettünk 7
Anneke Hoekendijk, Frans Horsthuis: Jézus, a királyok királya 8
Berczeli Endre: Találkoztam Istennel (Tanúságtétel) ...10
ki: Isten Országa a végidő fényében (II/1.) 12
Dawson McAllister: Mi az igazi szerelem? 14
A jó házasságért való küzdelem három módja .15
Horváth Zs. Mária: Az Oltáriszentség csodája ...16
M. Imre atya: A körülöttünk lévő világ és a körülöttünk élő emberek Isten üzenetei 17

Marana Tha arám kifejezés, annyit jelent: „Jöjj el, Uram!" Az első keresztények gyakran használták. Szentírásban található: Jel 22,20.

Szerkesztői üzenetek

- A **Marana Tha sorozat kötetei** kaphatók az Emmausz Irodában (1146 Budapest, Thököly út 120.) és a katolikus könyvesboltokban.
- Kérjük, hogy **aki még nem küldte meg az újság előfizetését**, szíveskedjék azt elküldeni. Köszönjük szépen!

MARANA THA ✠ **A Szentlélekben való megújulás katolikus lapja**

Megjelenik kéthavonta
Felelős kiadó, főszerkesztő: Katona István
Az Emmausz Katolikus Karizmatikus Közösség Marana Tha 2000 Alapítványa
ISSN 0865-2805 B/EL/28/1992
Műszaki szerkesztő: Fehérváry Ágnes
Készült: VIRTUÓZ Kiadó és Nyomdaipari Kft.
Felelős vezető: Tolonics Gergely

Szerkesztőség címe:
1146 Budapest, Thököly út 120. **Tel/fax:** 222-5306
E-mail cím: katona.istvan40@gmail.com
Mobil: 06/20 438 6160; 06/20 823 1771
Honlapjaink:
MARANA THA – www.maranatha.hu
EMMAUSZ KÖZÖSSÉG – www.emmausz.hu
Könyvrendelés: zsuzsafierer@gmail.com

„Ha úgy érzed, hogy bedobnád a törölközőt,
hallgass rám: a fű nem zöldebb a szomszédnál sem!
A fű ott lesz zöldebb, ahol Isten megöntözi.
Ha kiégettnek és közömbösnek érzed magad,
lépj ki ebből! Rázd meg magad és kezdj neki
a munkának komolyan!"

Részlet A jó házasságért való küzdelem három módja című írásból,
amely az újság 15. oldalától olvasható.

Ára: 300 Ft